

Sanatçılar Çağrı Saray, Erinc Seymen, Ferhat Özgür, Mehtap Baydu, Özlem Günyol&Mustafa Kunt ve Necla Rüzgar'ın birbirlerinin daha önce yaptıkları çalışmalarından yola çıkarak oluşturdukları altı yeni iş ve onların kaynağı olan altı eski iş İntihal mi?/Hal mi? başlıklı bir grup **sergisinde** yer alıyor. **Sergiyi** küratörü **sanat** eleştirmeni, akademisyen Nazlı Pektaş ile **sanatçılar** Erinc Seymen ve Ferhat Özgür ile konuştuk.

Erinc Seymen, *Dikefalos* 2018Mehtap Baydu, *Kiyafet* 2015ALİ DEMİRTAŞ
Küratör

22 Haziran - 29 Temmuz 2018 tarihleri arasında **Yayı Kredi Kültür Sanat** ev sahipliğinde düzenlenen İntihal mi?/Hal mi? başlıklı grup **sergisi**, **serginin** içeriği olan İntihal kavramını soruya çevirerek tartışmaya açıyor. **Sergi**, bir yandan İntihalın, sözlükteki manasına (aşırma, bir başkasının eserinden parçalar alıp kendinmiş gibi göstermeye) yaklaşıyor. Öte yandan da **sanat** tarihinin seyrinde ilk başta bir öğrenme metodu olarak kendine yer bulan kopyalama eylemine eğiliyor. Daha önce yapılmış çalışmalardan yola çıkılarak üretilen "yeni" merkez alan **sergi**; altı **sanatçının** birbirleriyle ve işleriyle girdikleri diyalog sonucu ortaya çıkan altı yeni iş ve onların kaynağı altı eski işi izleyiciye sunuyor. Eşleşen **sanatçılar** birbirlerinin üretimlerine odaklanarak yeni ve kendilerine ait bir okuma yaptı ve sonuçunda da bu okumayı yeni bir yapıya çevirdi. Bu bağlamda **sergi**, bir yandan Modernizmle birlikte altı kalın çizgilerle çizilen "biricik" olma durumunu yerini alan yeni üretim, Nicolas Bourriaud'nun postprodüksiyon terimini taşıdığı yerle birleştiriyor. Diğer yandan da İntihal, temellük etme, çalma, kopya, ödünç alma gibi isimlerle anılan yeniden üretimin, **sanatçıların** birbirleriyle girdiği iletişimle vardığı noktayı tartışmaya açıyor ve "İntihal mi? Hal mi?" sorusunu izleyiciye soruyor.

BU SERGİ: İNTİHAL MI

ERİNÇ SEYMEN:

ÖZGÜNLÜKLE BİRİCİKLİK ARASINDA KALIN BİR ÇİZGİ VAR

Sanatçı Mehtap Baydu'yla eşleşen Erinc Seymen, "Mehtap uzun süredir takip ettiğim, zaman zaman beraber aynı **sergilerde** yer aldığım ve gerek kendisi gerek yapıtlarıyla rahat diyalog kurabildiğim bir **sanatçı** olduğum için benim açımdan zorlayıcı bir eşleşme olmadığını itiraf etmiyorum" diyerek eşleşmeden duyduğu mutluluğu dile getiriyor ve ekliyor: "Mehtap'ın **sanatını** katleden bir 'queer' enerji var ve bu enerji, toplumsal cinsiyeti ve heteroseksizmi yapı sökme uğratmaktan ibaret değil. Oluşturduğu imgelemler performanstan nesnelere, nesnelere sabit görüntülere sıçrayış dinamik bir akışkanlığa sahip. Ben de Mehtap'ın, kendini hem heykel hem de bir performansın "kostümü" olarak var edebilen ayakta kalma bir başka anlatıda, feodalitenin ve erkekler arası rekabetin "queer" kamuffajın arkasına gizlendiği bir kompozisyonda yeniden işlerlik kazandırmak istedim." Özgünlük kaygısı ile biriciklik iddiası arasında kalın bir ayırım çizgisi olduğunun altını çizen başanlı **sanatçı**, **sanatçıların** makul dozda özgünlük kaygısı götmelerini anlamaman zor olmadığını bunu yaratıcılığı kamçılayan bir itici güç olarak değerlendirmek gerektiğini söylüyor. Öte yandan ikincinin tuzağına düşmekten, yani tarih dışı bir yaratıcılığa ulaşmak gibi beyhude hedeflerden kaçınmanın öneme işaret eden Seymen, "**Sanat** üretmeye başladığımdan beri bunu aklımdan bir köşesinde tutuyorum, ben zincirin yalnızca bir halkasıym, "auteur" olmakla hiçbir zaman ilgilienmedim. Bu bağlamda hem **sanat** tarihini hem de **sanat** yapıtı olarak değerlendirilmeyen kimi ürünleri yüksek kültür-alcak kültür sınıflandırmasına itibar etmeden ilham kaynağı olarak kullanıyorum" diyerek **sanat** üretim sürecine dikkat çekiyor.

HAL MI?

**TÜM SANAT
TARİHİ ÖRNEKLERİ
ETKİLEŞİM
ÜZERİNE KURULU.
HİÇBİR ŞEY
YOKTAN VAR
OLMUYOR. BİR
BAŞKA YAPITI
ÇAĞRIŞTIRMAYAN
TEK BİR YAPIT
GÖSTEREMEZSİNİZ**

Ferhat Özgür, *Sürpriz
Tanıktan Sonra* 2016

HİÇBİR ŞEY YOKTAN VAR OLMUYOR

FERHAT ÖZGÜR

Sanatçı Erinc Seymen ile eşleşen Ferhat Özgür bu durumundan oldukça memnun olduğunu dile getiriyor. **Sergideki** tüm **sanatçılara** birçok kez ortak **sergilerden** yer aldığı ve birbirlerinin yapıtlarını zaten tanıdıklarını belirten Özgür, Seymen'in işlerinde kendisini tetikleyen noktaları ise şöyle tarif ediyor: "O'nun resimlerindeki karmaşık, farklı hikayelerin iç içe örüldüğü gerçeküstü yapıyı her zaman sevdim". Seymen'in 2011 tarihli "*Sürpriz Tanık-1*" adlı resmine çok takıldığını, üçüncü bir manzaranın orta yerinde ilk bakışta bir baskı makinesini andırarak garip bir mimari öğenin kendisini çarpıtıp söylediğini **sanatçı**, o andan itibaren heykelin kafasında şekillendiğini ifade ediyor. **Sanatçı** önce makineyi resimden çıkarıp üç boyutlu hale getirdiğinde manzara-daki aynı gariplik ve çarpıcılığı yakalayabilirmiyim diye düşünmüştü sonra da yeni

ürün olarak 11 parçalık, taşınabilir, yaklaşık ağırlığı 150 kg olan bu heykel çıkmış. Eski olan bir şeyden ya da bir başkası tarafından daha önce yapılmış olan bir üründen yeni bir okuma yapıp onu yeni bir ürüne dönüştürme fikrine yaklaşımını sorgudüğümüz Ferhat Özgür "**Sanatçının** amacı izleyeni etkileyip ona yeni bakış açıları sunabilmek. Tüm **sanat** tarihi örnekleri etkileşim üzerine kurulu. Hiçbir şey yoktan var olmuyor. Bir başka yapıtı çağrıştırmayan tek bir yapıtı gösteremezsiniz. Yani etkileşim doğal ve gereklidir. Çağdaş **sanat** tarihinde bunu kültürel ve politik bir tutum olarak daha ileri götüren **sanatçıların** tutumlarından hareketle 'kendine mülk etme/temellük **sanatı**' dedikimiz yeni bir olgu bile oluştu. Yani **sanatçı** bile isteye başkasının işini kendine mülk ediyor" diyerek **serginin** teması olan bakışını ifade ediyor.

Erinc Seymen, *Sürpriz Tanık* 1 2011

KÜRATÖR NAZLI PEKTAŞ: ESERİ TARTIŞIYORUZ AMA OKUMUYORUZ

Serginin küratörü Nazlı Pektaş **sergisi** **sanat** tarihi boyunca süren kopya meselesi üzerine karşılıklı konuşan; bu meseleyi, esinlenmenin ve özgünlük arayışının içinde tartışmayı deneyen ve bunu **sanatçılar** ile küratör arasında performansla dönüştüren bir **sergi** olarak tanımlıyor. Bu tür bir iletişim için ihtiyaç duyduğunu ise uzun yıllardır bunun sık sık tartışma konusu olarak çeşitli ortamlarda var olduğunu bildiğini söyleyen Aktas "Tartışıyoruz ama bu durumu okumuyoruz. Oysaki bu konuda yazılmış pek çok makale var. Zaman zaman e-skop'ta bu konuyla ilgili makaleler yayımlanmakta. Hal böyleyken **sanatçı** arkadaşlarımız, bu durumun **sanat** tarihi içindeki yerini, sahiplenerek yeni bir **sergiye** çevirmeleri için davet ettim. Bu **sergi** **sanat** tarihi içindeki önce ve sonra arasındaki ilişkiyi ve **sanatçılar** arasındaki bağ; biriciklik ya da mesafeli bir tavırta sahiplenilirdiği düzlemde tartışarak sorular üretmek için düşünülüyor" diyerek temanın çıkış noktasına dikkat çekiyor.

Sergideki 2018 tarihli 6 yeni iş eşleştirilen **sanatçıların** eski işlerinden yola çıkarak gerçekleştirildi ve hepsi yeni. Çağdaş **sanat**ın bu duruma verdiği ismi "Kendine Mülk Etme/Temellük **Sanatı**/ Appropriation Art" olarak ifade eden Aktas, bu **serginin** yola çıktığı bağlamın tam da bu olduğuna ancak başlıkta bunu biraz daha alevlendirerek İntihal mi? Hal mi? diye sorduğunu söylüyor. Pektaş **sanatçıların** iletişim ve ürünleriyle çıkan sonucu şöyle değerlendiriyor: "**Sanatçılar**; nesne, konu, üslup, form kullanımları biriciklik iddiasının teki dilinden sökerek, çoğul/etkileşimli bir anlam yolu denerler. Bu **sergide**, gerçek olan hangisi, sahibi olan nedir, sorular sahte ve özgünlük hakkında yapılan tartışmalar eşliğinde soruldu. Ortaya çıkan 6 yeni iş yola çıktıkları 6 eski işe farklı mesafelerde dokundu. Bu mesafeler içinde kimi **sanatçıların** biriciklik iddiasından uzaklaşarak yeni bir iş çıkarttığını kimisinde ise yeni üretim, eskinin işaret ettiği yerlere temas ederek oluşturulduğunu görüldü."

